

מדינת ישראל
משרד החקלאות ופיתוח הכפר
הלשכה המשפטית

ט"ז אייר, תשע"ה
5 מאי, 2015

בדואר רשום ובפקס: 03-7515654

לכבוד
מר רונן ברק, עו"ד
בית עוז, אבא הלל סילבר 14
רמת גן 5250607

ח.ג.

הנדון: פנייתך בדבר הגבלת תקופת הדיג בצלילה בתקופת הרבייה ונוהל רישיונות דיג
סימוכין: מכתבך מיום 29.04.15

בתשובה למכתבך שבסימוכין, אשר נתקבל על ידינו ביום 30.4.15, הריני להשיבך כדלקמן:

1. בראשית הדברים אודיעך, כי עוד ביום 30.04.15, פרסמו פקיד הדיג הראשי והממונה על המחוז מכות הסמכויות על פי סעיף 3 ו-13 לפקודת הדיג-1937 (להלן - "הפקודה"), מודעה חתומה כדין אודות הגבלת הדיג בצלילה באמצעות רובה תת-ימי בים התיכון בתקופת הרבייה. בהתאם למודעה, ראשיתה של תקופת הרבייה החל כבר ביום 1 במאי 2015 וסיומה יחול ביום 15 ביוני 2015.
2. המודעה פורסמה ברשומות בילקוט הפרסומים 7029 מיום 30.4.2015, בעמ' 4972.
3. לנוחיותך, מצורף בנוסף למכתב זה ומסומן "א", העתק החלטה החתומה על ידי בעלי הסמכות לקראת הפרסום ברשומות, תוך הפנייה גם למחקרים וחוות הדעת אשר שימשו כבסיס לקבלת ההחלטה להטלת ההגבלה האמורה על הדייגים בצלילה חופשית.
4. זאת ועוד, לאחרונה פרסם האגף לדיג במשרדנו מספר הודעות לציבור, כחלק ממכלול אמצעי ההסדרה של משאב הדגה בחופי ישראל, ובהן הודעה בדבר הגבלת הדיג בצלילה עם מתקני נשימה מלאכותיים, הודעה בדבר הגבלת הדיג בשיטת מכמורת, פרסום טיוטה של נהלים וכן טיוטה של תיקון לתקנות הדיג-1937 (להלן - "התקנות").
5. הנך מופנה לעיין בנוסח הפרסומים באתר המשרד בכתובת www.moag.gov.il.
6. זה המקום לציין, כי הודעות בדבר כוונת המשרד לפעול, כבר בשנה זו, לפרסום נהלים וקביעת תנאים ברישיונות, לשימור והבטחת משאב דגה פורה וזמין, הוצאו לדייגים עוד בסוף שנת 2014, במכתב הנלווה המצורף אל רישיונות הדיג.
7. הגבלת תקופת הדיג בצלילה ללא מיכלים בתקופת הרבייה, נועדה לספק הגנה משופרת על דור הצאצאים בים התיכון, במטרה להביא להתאוששות הדגה ולמנוע קריסתה.

מדינת ישראל
משרד החקלאות ופיתוח הכפר
הלשכה המשפטית

6. עמדת גורמי המקצוע במשרדנו הנה, כי הנזק האקולוגי החמור הנגרם באופן מתמשך לערכי הטבע בים התיכון, אינו מותיר מקום לספק באשר לצורך בהגבלת הדיג בעונת הרבייה כבר בשנה זו, וזאת במקביל כאמור לפעולות נוספות לצורך שימור הדגה, תוך פגיעה מידתית בדייגים המתפרנסים מענף הדיג.
7. העמדה המקצועית המפורטת לעיל כמו גם נושא הפעלת הסמכויות מכוח פקודת הדיג, 1937 והתקנות, נדונו לאחרונה בבג"צ 1422/15 החברה להגנת הטבע נ' פקיד הדיג ואח', אשר חורה על דחיית העתירה, לאחר שנתקבלה העמדה כי קיים צורך של ממש בניהול מושכל של ענף הדיג בים התיכון והטלת הגבלות על העוסקים בתחום, לרבות נקיטת פעולות שיש בהן להשפיע על הדיג בעונת הרבייה הנוכחית וכן בתקופה בסמוך לאחריה, וזאת במטרה להביא להתאוששות הדגה בחופי ישראל.
- העתק פסק הדין מצורף בזאת לעיוןך ומסומן "ב".
8. בנסיבות אלה, לא נוכל להיעתר לבקשתך לדחות את המועד להעלאת טענות בעניין הגבלת הדיג בצלילה ללא מכלים בתקופת הרבייה. בכל הנוגע לטיוטת הנוהל, הנ"ל פורסמה עוד ביום 01.04.15 והמועד האחרון להגשת הערות הציבור נקבע ליום 01.05.15. עם זאת, טרם גובשה עמדה באשר לנוסחו הסופי של הנוהל, לפיכך, ניתן עדיין לקבל הערות לגביו.

בכבוד רב ומב"ח,

עדי ארקין, עו"ד
ע. ראשי (יעוץ משפטי)

העתק:
עו"ד אפרת אביאני, היועצת המשפטית למשרד החקלאות ופיתוח הכפר
עו"ד תמי מור, ממונה ייעוץ משפטי
מר ניר פרוימן, מנהל אגף הדיג ופקיד הדיג הראשי

29 אפריל, 2015

בעונת חרבייה 2015

יצוין עוד, כי ברוב הפניות צוין כי העוסקים בדיג ברובה תת-ימי בצלילה חופשית עוסקים בכך למטרות של תחביב בשעות חפנאי. בחלק קטן מאד מהפניות צוין באופן כללי כי הטלת חמגבלה האמורה תחולה פגיעה בתכונותם של מי שעוסקים בדיג בצלילה חופשית לפרנסתם. עם זאת, לא חובאו בפניות אלה נתונים באשר להיקף הפגיעה האמורה.

WUHH 00:27 0107-144 00

לפי טענה מרכזית נוספת שעלתה בפניות אלה, לצורך טיפול מיטבי בבעיית חידלולות הדגה בים התיכון יש לנקוט באכיפה נחוצה, למניעת הפרת כלל ההוראות על פקודת הדיג ותקנותיה, ובפרט חוראות בעניין דיג ברשתות בעלות עיני רשת קטנות מהמותר ודיג דגים במידה הקטנה מהמותר.

לאחר ששקלנו את הטענות בעניין, הגענו למסקנה כי האפשרות לפגיעה בדגים המתרגלים באמצעות שיטות דיג של שימוש ברובה תת-ימי כבר בעונת חריבייה הנוכחית (אשר החלה זה מכבר), הינה ממשית, ועל מנת להוביל לשיפור הנדרש של משאב הדגה בים התיכון בכלל ושמירה על בתי גידול חשובים בפרט, ראוי כי נטיל מגבלה זו לפרק זמן סביר אשר יאפשר לדיגי הרבייה לפתח באופן משופר את דור הצאצאים הבא.

באשר לטענות שחובאו בעניין, יצוין כי החלטת זו היא חלק ממכלול של פעולות שאגף הדיג במשרד החליט לנקוט לצורך טיפול בתופעה המתמשכת של הדלדלות הדגה בים התיכון. בין פעולות אלה נכללות פעולות להגברת האכיפה ולהטלת מגבלות על דיג מספינות המכמורת. הודעה על חכונת לנקוט בשורת פעולות בנושא נמסרה לציבור הדייגים במכתבו של מנהל האגף לדיג ופקיד הדיג הראשי מיום 26.11.14.

באשר לטענות בעניין נזקי הדיג המסחרי בספינות מכמורת, אנו סבורים שיש בחן צדק רב, וכן מקבלות מענה בפעולות שבכוונת אגף הדיג לנקוט בשבועות הקרובים. כאמור, פעולות אלה חן חלק ממכלול פעולות הננקטות על ידי המשרד לצורך טיפול בחידלולות הדגה בים התיכון.

ראשית, זה שנים ארוכות שמדיניות הדיג בים התיכון מיושמת באמצעות חקפאה של דיג תמסחרי. במסגרת מדיניות זו, לא ניתנים כלל רישיונות דיג חדשים לדיג מכמורת למטרות מסחריות.

שנית, בימים אלה מפורסמת לתערוך הציבור טיוטת תיקון לתקנות הדיג, הכוללת בין היתר מגבלות על דיג מסחרי בספינות מכמורת, דוגמת הגבלת דיג באזורי מצע קשה, חובת שימוש ברשתות מכמורת עם עין מרובעת, הגבלת העומק המותר לדיג בספינות מכמורת, והגבלה על דיג בתקופת הרבייה.

שלישית, לפי העמדה המקצועית שגובשה באגף הדיג, הדרך המיטבית לשימור הדגה בהיבט של חבטת התרבות האוכלוסייה, הינה דווקא בהגנה על הצאצאים, תוך מתן האפשרות לדור חדש של דגים לגדול, להתבסס ולחתפז במרחב הימי. לפיכך, עמדת גורמי המקצוע הינה כי התקופה תרלוונטית ביותר לכך הינה תקופת הקיץ, בין חודש יוני לחודש אוגוסט, המכונה "תקופת הגיוס", תקופה שבה אחוז הפרטים הצעירים, המגיעים לגודל בו הם נתפסים בעיני רשותות המכמורת, הינו חגבוב ביותר. בהוצאם, בכוונת אגף הדיג לנקוט במהלך מנהלי נוסף להטלת מגבלה זו על הדייגים בשיטת המכמורת, במהלך תקופת הגיוס הקרובה.

באשר לטענה לפיה יש לצמצם את האיסור על דיג ברובה תת-ימי בתקופת הרבייה לדיגים ממשפחת חדקריים יצוין, כי בהסדרים המקבילים הקיימים כיום בעניין איסור על דיג בתקופות רבייה (כגון האיסור על דיג בכנרת באזור ה"בטיחה" והמגבלה החלה על דיג בצלילה ברובה תת-ימי תוך שימוש במתקני נשימה, בין ה-14 באפריל ל-15 במאי של כל שנה), אין התייחסות למיני הדגים שפעילות הרבייה שלהם מבוצעת בתקופה זו. כך, האיסור על דיג בצלילה תוך שימוש במתקני נשימה אינו מוגבל לדיגי דקר, והאיסור על דיג בתקופת הרבייה בכנרת באזור הבטיחה אינו מוגבל לדיגי אמנון בלבד. הסדרים אלה נקבעו כך משיקולים של יעילות באכיפה, עקב הקושי להבטיח שפעילות הדיג תוגבל בפועל למיני הדגים המותרים בלבד. נוכח ההסדרים המקבילים הקיימים בנושא זה, וחקושי שצוין לעיל, אנו סבורים שאין לצמצם את מגבלת הדיג לדיגים ממשפחת חדקריים בלבד.

בחנו שוב את עמדת גורמי המקצוע במשרד החקלאות, חמוגבה בפרסומים [ר', למשל, מאמרו של ד"ר דני גולני, "דיג ברובה תת-ימי, צלילת מכשירים והשפעתם על דגים מסחריים", שפורסם

מדינת ישראל משרד החקלאות ופיתוח הכפר

בכתב העת "דיג ומדגה בישראל" משנת 2000 (גיליון מס' 32), בנוגע לדיג ברובה תת-ימי, צלילת מכשירים והשפעתם על דגים מסחריים ופרסום מחקרו של אנדרי אהרנוב, "אקולוגיה משווה של דגי דקר בבית הגידול הסלעי הרדוד בחוף הים התיכוני בישראל" משנת 2002. עוד שקלנו בעניין זה את מספרם של בעלי הרישיונות לדיג ברובה תת-ימי בצלילה חופשית, העומד כיום על כ- 1,400, וגדל משנה לשנה.

לעמדת גורמי המקצוע באגף הדיג, בתקופת הרבייה, חלק ממיני הדגים הרלוונטיים לדיג חופי עסוקים בפעולות רבייה המתבצעות במקומות ספציפיים בהם הם מתרכזים, ולכן חשיפתם לשיטות דיג "פסיביות" (ברשתות או בספינות מכמורת), המכוונות לדיג דגים המחפשים מזון, הינה נמוכה. בשל מאפייני פעילות הרבייה, הכוללים התכנסות לאתרים מסוימים, הדגים חשופים בעונת הרבייה בעיקר לדיג בשיטות "אקטיביות", ובכלל זה לדיג על ידי צוללנים המאתרים את אתרי ההתרבות, ניגשים ישירות אל אתרים אלו בהם מרוכזים מספר רב מאוד של דגים, ודגים אותם באמצעות רובה תת-ימי.

לפיכך, נוכח אופיה של שיטת הדיג באמצעות רובה תת-ימי בצלילה, חטלת מגבלה על דיג צוללנים בתקופת הרבייה, הינה אמצעי בעל אפקט משמעותי במסגרת המאמצים לשימור הדגה והבטחת המשך קיומו של משאב דגה פורה בים התיכון, כבר בשנה הנכבדת.

יוזכר, כי מרבית בעלי הרישיון לדיג בצלילה חופשית הינם צוללנים העוסקים בכך כדיג ספורטיבי ורק מיעוט קטן מבעלי הרישיון (25 בעלי רישיון) הינם בעלי רישיון לדיג בצלילה בסיוע מיכלי אוויר. כבר כיום, רישיונם של אותם דייגים העוסקים בדיג בצלילה עם מיכלים מוגבל בתקופת הרבייה לחודש ימים, מיום 14 באפריל ועד יום 15 במאי ומתוכנן להתארך עד ליום 15 ליוני.

זה המקום לציין, כי אין בהטלת מגבלה זו משום מניעה לביצוע פעילות דיג בשיטות אחרות המותרות על-פי תנאי הרישיון הקיימים בידי הדייגים.

לאור האמור, החלטנו להודיע על הגבלת הדיג בשיטה של צלילה חופשית תוך שימוש ברובה תת-ימי בין התאריכים 1.5.2015 ועד לתאריך 15.6.2015.

חשוב לחזור ולהדגיש בהזדמנות זו, כי מגבלת הדיג בשיטה של צלילה עם מתקני נשימה מלאכותיים בתקופה זו (ואף ארוכה יותר), וכן מגבלות שיקבעו במהלך הקיץ על שיטת הדיג במכמורת, מהוות נדבך נוסף לטובת אישוש משאב הדגה כבר החל בשנה זו, לטובת כל הפעילים בתחום הדיג הימי - המסחרי והספורטיבי.

בהתאם לכך, נשלחו רישיונות דיג אישיים מתוקנים בהתאם לסמכותו של פקיד הדיג הראשי לפי סעיפים 3 ו-3א לפקודת הדיג, הכוללים גם את ההגבלה הנקובה על פי הודעתנו זו.

אפרת אביאני
היועצת המשפטית של המשרד
הממונה על המחוז

בברכה,
ניר פרוימן
מנהל אגף הדיג
פקיד הדיג הראשי

נספח א' - סיכום שני מפגשים עם מספר דייגים ספורטיביים בנוגע למגבלה המתוכננת לדיג בצלילה חופשית בעונת הרבייה הנוכחית (20/4/15, 27/4/15).

רשימת המשתתפים בפגישות:

נציגי המשרד: ניר פרוימן, מנהל אגף הדיג, חגי נויברגר, ממונה פיקוח ומעגנות, אגף הדיג.
נציגי הדייגים: מתי מוסקוביץ, שחר כהן, אורי בינסטד, אנדרי אהרונב, רפי כהן, מייקל אלקלק.

להלן תמצית הטענות שעלו בכתב ובע"פ במהלך הפגישה:

1. ציבור הדייגים הספורטיביים רבים פועלים בימים אלו להקמת עמותה ייצוגית.
2. נטען כי פעילות הדיג בצלילה חופשית מתבצעת בפועל במשך 40-50 ימים בשנה.
3. לטענתם הכמות של הדגים הנידוגים בשיטות הספורטיביות, ובכלל זה דיג בצלילה חופשית, נמוכות בהשוואה לנטען במסמכים שונים ומינורית בהשוואה לפעילות של הדייגים המסחריים בשיטות השונות, הפוגעות לדבריהם באופן רחב יותר בדגים הראויים להגנה (בעיקר מקרב משפחת הדקריים).
4. צוין בפגישות כי ציבור הדייגים הספורטיביים ישמח לשתף פעולה ולסייע למשרד החקלאות בקידום פתרונות לטובת אישור משאב הדגה ושמירה על הסביבה הימית.
5. לטענתם יש מקום לבחון מגבלה תקופתית לאיסור דיג (בשיטות נוספות), לדגים ממשפחת הדקריים ולא להטיל מגבלה גורפת לשיטת הדיג בצלילה.
6. לטענתם, מרבית הציבור העוסק בדיג בשיטה זו, יהיה קשוב להוראות החוק, וימנע מפגיעה ודיג בדגים ממשפחות אלו (היתרון שבסלקטיביות של שיטת הדיג בשימוש ברובה תת-ימי).
7. לטענתם הפעלת מגבלה מסוג זה, לצד החשש מהגבלות נוספות על שיטות דיג ספורטיביות (בעקבות קריאת טיוטת הנוהל לרישיונות דיג שפורסם בזמן האחרון), מובילה לתחושה, שמשרד החקלאות בחר לפעול במסלול הפוגע בציבור קשוב, אכפתי ומשתף פעולה, בעוד שהדיג המסחרי ממשיך ליהנות מהגנה והימנעות מפעילות אכיפה יסודית.
8. נטען כי ללא אכיפה מוגברת ונראית לעין, בעיקר מול העוסקים בדיג מסחרי, כל מגבלה שיוסיף המשרד על ציבור העוסקים בדיג (בין אם ספורטיבי או מסחרי), מועדת לכישלון.

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 1422/15

לפני:

כבוד השופט י' דנציגר
כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופט צ' זילברטל

העותרת:

החברה להגנת הטבע

נגד

המשיבים:

1. פקיד הדיג במשרד החקלאות
2. משרד החקלאות ופיתוח הכפר
3. רשות הטבע והגנים

עתירה למתן צו על תנאי

תאריך הישיבה:

כ"ז בניסן תשע"ה (16.4.2015)

בשם העותרת:

עו"ד חגית הלמר; עו"ד נועה יאיון
עו"ד אילאיל אמיר-כסיף; עו"ד יונתן נדיב
עו"ד אור סיון

בשם המשיבים 1-2:
בשם המשיבה 3:

פסק-דין

השופט י' דנציגר:

1. לפנינו עתירה שבאמצעותה מבקשת העותרת להתמודד עם משבר הדגה המתמשך והחמור הקיים, לטענתה, בישראל. בעתירה מצביעה העותרת על תופעה של דיג-יתר בישראל הגורם להידלדלות אוכלוסיית הדגים מעבר לקצב התחדשותה, תופעה שיש לה, לפי העותרת, השלכות אקולוגיות כלכליות וחברתיות. לטענת העותרת, פעולותיו של ענף הדיג בישראל – המבוסס על מספר שיטות דיג מסחריות (דיג מכמורת; דיג חופי; דיג הקפה), הפועלות לצד ענף הדיג "הספורטיבי" – גורמות למצב מתדרדר והולך של משאב הדגה והמערכות האקולוגיות בים התיכון. לטענת העותרת הבעיה דנן ידועה ומוכרת לכל העוסקים בתחום, והיא אף זכתה להתייחסות ברוח מבקר המדינה 61 בשנת 2010, בו נכללו הצעות לנקיטה במספר אפיקי פעולה שיהיה בהם לאושש את הדגה. עוד נטען כי העותרת פעלה ופועלת אל מול כלל המשיבים בעניין קידום הרפורמה לדיג בר קיימא בישראל במשך כשלוש שנים, אך למרות

פגישות רבות בין כל הגורמים הרלבנטיים והצהרות של בכירי המשיב 2 לפיהן המשרד מטפל בסוגיה ואף מצוי ב"שלבי עבודה מתקדמים ביותר להכנתה ולאישורה של תכנית-אב רב-שנתית לענף הדיג המקומי" (נספח ג' לעתירה), לא זו בלבד שטרם גובשה תכנית-אב אלא שגם "פתרונות מקומיים" טרם אומצו.

2. העותרת הגישה עתירה ביום 25.2.2015 וביקשה שהמשיבים 1-2 יתייצבו ויחנו טעם, כדלקמן:

א. מדוע לא יפעיל המשיב 1 את סמכותו על פי פקודת הדיג, 1937 (להלן: "פקודת הדיג") ויטמיע תנאים ומגבלות ברישיונות דיג וספינות דיג (להלן ביחד: "רישיונות דיג") לשנת 2015 באופן שישקף את הצורך הדוחק בגיהול מושכל של ענף הדיג בים התיכון שהזנחה זה שנים, והוביל למצבו המדרדר של משאב הדגה בים התיכון.

ב. מדוע לא יורה המשיב 1 על איסור דיג בעונת רביית הדגים בים התיכון שתחילתה ביום 1.4.2015 וסופה ביום 30.6.2015, מכוח סמכותו על פי פקודת הדיג ותקנות הדיג, וזאת על מנת לאפשר את העמדת הצאצאים במטרה להביא להתאוששות הדגה ולמנוע את קריסתה.

ג. לחלופין ומבלי לגרוע מהטענות לעיל, מדוע לא יפעיל המשיב 1 את סמכותו על פי סעיף 13 לפקודת הדיג ו/או באמצעות סמכותו הכללית לקביעת כללים שיש בכוחם להיטיב את מצב הדגה המתדרדר, ובכלל זה איסור דיג בעונת רבייה.

כן ביקשה העותרת, כאותו מועד, לקיים דיון דחוף בעתירה.

3. בו ביום הורתה חברתנו השופטת א' וזיוז על תגובת המשיבים לעתירה למתן צו על-תנאי ולבקשה לקיים דיון דחוף עד ליום 22.3.2015.

4. ביום 22.3.2015 הודיעו באי כוח המשיבים 1-2 כי נוכח הכרזת ארגון הפרקליטים על סכסוך עבודה ושבתה, ונוכח החלטת הארגון, הם אינם יכולים להגיש את התגובה הנדרשת או בקשה להארכת המועד להגשתה.

5. בהתאם להחלטת בית משפט זה מיום 25.2.2015, הגישה המשיבה 3 ביום 23.3.2015 את הגובתה לעתירה למתן צו על תנאי ולבקשה לקיים דיון דחוף. בתגובתה ציינה המשיבה 3 כי לטעמה יש לקבל את טענות העותרת, זאת נוכח הנזק האקולוגי

החמור הנגרם באופן מתמשך לערכי הטבע בים התיכון, בעקבות אופן ניהולו של ענף הדיג בישראל, עד לכדי סכנה ממשית להמשך קיומן של מערכות אקולוגיות שלמות וערכי טבע רבים בים התיכון. המשיבה 3 קראה אף היא לנקיטה בצעדים מידיים לצמצום הפגיעה האקולוגית והודיעה כי היא אינה מתנגדת לבקשה העותרת לקיום דיון דחוף בעתירה.

6. ביום 23.3.2015, ונוכח היעדר התגובה מצד המשיבים 1-2, ניתן צו על-תנאי כמבוקש.

בהחלטתה קבעה השופטת חיות כי הצהירי תשובה מטעם המשיבים 1-2 יוגשו עד 7 ימים לפני מועד הדיון שייקבע.

7. הדיון בעתירה נקבע ליום 16.4.2015.

8. בפתח הדיון ביקשה באת-כוח המשיבים 1-2 לדרוש לבית המשפט כדלקמן:

א. בכוונת המשיב 1 להתקין תקנות מכוח סמכותו על פי סעיף 9 לפקודת הדיג, 1937 (להלן: "פקודת הדיג" ו-"התקנות" בהתאמה) וכן להפעיל ללא דיחוי את סמכותו לפי סעיפים 3 ו-13 בעניין הגבלות על פעולות דיג לסוגיהן. ביום 1.5.2015 אמרה הצעת התקנות להתפרסם לתגובות הציבור והערותיו, ואלה תוגשנה עד ליום 1.6.2015. ביום 1.7.2015 תועבר הצעת התקנות, לאחר שההערות הוטמעו בהן, למשרד המשפטים כדי שניתן יהיה להמשיך ולהשלים את תהליך התקנתן. הגם שלא ניתן להתייחס בשלב זה למועד פרסום התקנות, כל הדרגים המקצועיים במשרדים הרלבנטיים מורעים להחיות העניין ולצורך להסדיר את כל השטחון שיפול עוד במהלך הקיץ הקרוב. התקנות תכלולנה התייחסות לסוגי הדיג השונים ולא רק לאלו הנמנים על שלושת ענפי הדיג שיפורטו להלן.

ב. המשיבים 1-2 אינם חולקים על העותרת ומסכימים כי יש לפעול לשימור הדרגה בים התיכון ללא דיחוי, תוך פגיעה מידתית בדייגים המתפרנסים מענף הדיג. בהמשך לשיובה שהתקיימה במשרדו של היועץ המשפטי לממשלה הוחלט כי יש לטפל בסוגיה שבנדון בגדר הסמכויות לפי סעיפים 3 ו-13 לפקודת הדיג, בהתייחס לכל אחד משלושת ענפי הדיג שלהלן:

ענף דיג-חופי; ענף דגי-מכמורת וענף דיג-הקפה.

ג. באשר לדיג-חופי (דיג המבוצע על-ידי ספינות ובהן מערך קרסים או רשתות עמידה וכן על ידי צוללנים – י.ד.) – יש כוונה להגן על "דור החורים" של חרזה ולהגביל דיג בתקופת הרבייה – בין 1.5.2015 לבין 30.6.2015 – על ידי צוללנים חרזים באמצעות מיכלי אוויר, זאת על-ידי קביעת הגבלות ברישיונותיהם של 25 בעלי הרישיון לאחר שחינתן להם זכות שימוע. הגבלה דומה תחול גם על צוללנים חופשיים, כ-2000 בעלי רישיון, לפרק הזמן שבין 1.5.2015 לבין 15.6.2015. גם לצוללנים אלו תינתן אפשרות להגיב, כשהכוונה לפרסם את ההגבלות ברשומות ב-1.5.2015.

ד. באשר לדיג-מכמורת (23 ספינות מכמורת הגוררות רשת על קרקעית הים – י.ד.) – התקופה הרלבנטית להגבלה על הדיג מסוג זה תהא מ-1.6.2015 ועד 31.8.2015, תוך קביעת איסור דיג בסמוך לחוף ובעומקים הגדולים מ-30 מטרים. הודעה תינתן לרייגי המכמורת בימים הקרובים כשלדייגי המכמורת תהיה זכות שימוע. גם כאן, הכוונה לפרסם הודעה ברשומות בהקדם האפשרי.

ה. באשר לדיג-הקפה המתבצע רק במים רדודים (באמצעות ספינות ובהן רשתות הקפה – י.ד.) – מאחר שדגת המטרה היא דגים נודדים, סבורים המשיבים 1-2 שאין מקום להגבלה כלשהי, למעט המשך הפיתוח של ענף דיג זה.

ו. כן הוצהר כי יש כוונה להגדיר בעתיד מגבלות גם על דיג באזורי מצע קשה (מצע סלעים).

ז. באשר לרייג בדרך של רחיסת אוויר, הוצהר כי שיטת דיג זו אסורה בתכלית בישראל ומהווה עבירה פלילית.

ח. העותרת בירכה על התקדמות הטיפול בסוגיות נשוא עתירתה, אך היא סבורה כי יש לטפל לאלתר בעניין הגבלת הדיג באזור מצע קשה (סעיף 18' לעיל). בנוסף, העותרת סבורה כי אין מקום להגביל פעילות דיג-מכמורת רק בתקופה שבין 1.6.2015 ל-31.8.2015, שכן הפגיעה בדגה בסוג זה של דיג קשה אף בחודשים אפריל ומאי. העותרת הביעה חשש כי הפעולות בהן ינקטו המשיבים 1-2 תחמצנה את עונת הרבייה הנוכחית, כולה או חלקה, באופן שיחמיר את תופעת הידלדלות אוכלוסיית החרזים בחופי ישראל.

10. המשיבה 3 ראתה אף היא לברך על התקדמות הטיפול בסוגיות נשוא העתירה, אך כעותרת אף היא סבורה כי נחוצה נקיטת צעדים מהירים מטעם המשיבים 1-2 ובהחלת המגבלות המוכנות כבר עתה, בראשית עונת הרבייה.

11. אנו סבורים כי אכן היה מקום להגשת העתירה שהביאה לקידום הליך קבלת ההחלטות. נראה כי קשה לחלוק על כך שיש צורך של ממש בניהול מושכל של ענף הדיג בים התיכון והטלת הגבלות על העוסקים בתחום, זאת במטרה להביא לחתאוששות הדרגה. התרשמנו כי המשיבים 1 ו-2 קיבלו החלטות שונות שנועדו לקדם את שתי המטרות הנ"ל, ובכוונתם להוציאן מן הכוח אל הפועל בתוך זמן קצר יחסית, באופן שיטיב בעתיד את מצב הדרגה בחופי ישראל ושיהיה בו כדי להשפיע אף על הדיג בעונת הרבייה הנוכחית ובתקופה שסמוך לאחריה.

12. משהתקבלו ההחלטות דלעיל, מיצתה העתירה את עצמה במתכונתה הנוכחית. למותר לציין כי העותרת תוכל להציג את עמדתה לפני המשיבים בשאלות השגויות במחלוקת, כפי שמתאפשר אף לדייגים. ומובן כי לעותרת שמורה הזכות לנקוט בעתיד בצעדים שייראו לה לנכון לתקיפת ההחלטות הסופיות של המשיבים 1-2 לאחר שיושלמו הליכי השימוע כמו גם את התקנות שבכוונתם להתקין, ככל שתהיה עילה לכך.

13. אשר על כן, ובכפוף לאמור לעיל, העתירה נדחת. בנסיבות העניין אנו מורים למשיבים 1-2 לשאת בהוצאות העותרת בסך 15,000 ₪.

ניתן היום, לי' בניסן התשע"ה (19.4.2015).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט